

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 17 marca 2005 r.

w sprawie T-192/98, *Comité des industries du coton et des fibres connexes de l'Union européenne (Eurocoton)* przeciwko Radzie Unii Europejskiej ⁽¹⁾

(Dumping — Nieprzyjęcie przez Radę przedstawionej przez Komisję propozycji rozporządzenia w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego — Brak zwykłej większości niezbędnej dla przyjęcia rozporządzenia — Obowiązek uzasadnienia)

(2005/C 132/40)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie T-192/98, *Comité des industries du coton et des fibres connexes de l'Union européenne (Eurocoton)*, z siedzibą w Brukseli (Belgia), reprezentowany przez C. Stanbrooka, QC, i A. Dashwooda, barrister, przeciwko Radzie Unii Europejskiej (pełnomocnik: S. Marquardt wspierany przez adwokata G. M. Berrischa), popieranej przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (pełnomocnik: początkowo M. Ewing, następnie K. Manji), mającej za przedmiot stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 5 października 1998 r. odrzucającej propozycję rozporządzenia Rady (WE) w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz niebielonych tkanin bawełnianych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Egiptu, Indii, Indonezji i Pakistanu, ostatecznego poboru tymczasowego cła nałożonego na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/98 z dnia 7 kwietnia 1998 r. (Dz.U. L 111, str. 19) oraz zakończenia postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu tkanin pochodzących z Turcji, przedstawioną przez Komisję Wspólnot Europejskich w dniu 21 września 1998 r. [dokument COM (1998) 540 final], Sąd (czwarta izba w składzie powiększonym), w składzie H. Legal, prezes, P. Lindh, P. Mengozzi, I. Wiszniewska-Białecka i V. Vadapalas, sędziowie; sekretarz: H. Jung, wydał w dniu 17 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Decyzja Rady z dnia 5 października 1998 r. odrzucająca propozycję rozporządzenia Rady (WE) w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz niebielonych tkanin bawełnia-

nych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Egiptu, Indii, Indonezji i Pakistanu, ostatecznego poboru tymczasowego cła nałożonego na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/98 z dnia 7 kwietnia 1998 r. (Dz.U. L 111, str. 19) oraz zakończenia postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu tkanin pochodzących z Turcji, przedstawioną przez Komisję Wspólnot Europejskich w dniu 21 września 1998 r. [dokument COM (1998) 540 final], jest nieważna.

2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.

3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej poniesie własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 160 z 5.06.1999 r.

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 17 marca 2005 r.

w sprawie T-195/98, *Ettlin Gesellschaft für Spinnerei und Weberei AG i in.* przeciwko Radzie Unii Europejskiej ⁽¹⁾

(Dumping — Nieprzyjęcie przez Radę przedstawionej przez Komisję propozycji rozporządzenia w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego — Brak zwykłej większości niezbędnej dla przyjęcia rozporządzenia — Obowiązek uzasadnienia)

(2005/C 132/41)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie T-195/98, *Ettlin Gesellschaft für Spinnerei und Weberei AG*, z siedzibą w Ettlingen (Niemcy), *Textil Hof Weberei GmbH & Co. KG*, z siedzibą w Hof (Niemcy), *Spinnweberei Uhingen GmbH*, z siedzibą w Uhingen (Niemcy), *F. A. Kümpers GmbH & Co.*, z siedzibą w Rheine (Niemcy), *Tenthorey SA*, z siedzibą w Eloyes (Francja), *Les tissages des*

héritiers de G. Perrin — Groupe Alain Thirion (HGP-GAT Tissages), z siedzibą w Thiéfosse (Francja), Établissements des fils de Victor Perrin SARL, z siedzibą w Thiéfosse (Francja), Filatures & tissages de Saulxures-sur-Moselotte, z siedzibą w Saulxures-sur-Moselotte (Francja), Tissage Mouline Thillot, z siedzibą w Le Thillot (Francja), Filature Niggeler & Küpfer SpA, z siedzibą w Capriolo (Włochy), Standardtela SpA, z siedzibą w Mediolanie (Włochy), oraz Verlener Textilwerk, Grimmelt, Wevers & Co. GmbH, z siedzibą w Velen (Niemcy), reprezentowane przez C. Stanbrooka, QC, i A. Dashwooda, barrister, przeciwko Radzie Unii Europejskiej (pełnomocnik: S. Marquardt wspierany przez adwokata G. M. Berrischa), popieranej przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (pełnomocnik: początkowo M. Ewing, następnie K. Manji), mającej za przedmiot stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 5 października 1998 r. odrzucającej propozycję rozporządzenia Rady (WE) w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz niebielonych tkanin bawełnianych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Egiptu, Indii, Indonezji i Pakistanu, ostatecznego poboru tymczasowego cła nałożonego na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/98 z dnia 7 kwietnia 1998 r. (Dz.U. L 111, str. 19) oraz zakończenia postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu tkanin pochodzących z Turcji, przedstawioną przez Komisję Wspólnot Europejskich w dniu 21 września 1998 r. [dokument COM (1998) 540 final], Sąd (czwarta izba w składzie powiększonym) w składzie: H. Legal, prezes, P. Lindh, P. Mengozzi, I. Wiszniewska-Białecka i V. Vadapalas, sędziowie; sekretarz: H. Jung, wydał w dniu 17 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Decyzja Rady z dnia 5 października 1998 r. odrzucająca propozycję rozporządzenia Rady (WE) w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz niebielonych tkanin bawełnianych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Egiptu, Indii, Indonezji i Pakistanu, ostatecznego poboru tymczasowego cła nałożonego na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/98 z dnia 7 kwietnia 1998 r. (Dz.U. L 111, str. 19) oraz zakończenia postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu tkanin pochodzących z Turcji, przedstawioną przez Komisję Wspólnot Europejskich w dniu 21 września 1998 r. [dokument COM (1998) 540 final], jest nieważna.
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej poniesie własne koszty.

(¹) Dz.U. C 160 z 5.06.1999 r.

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 17 marca 2005 r.

w sprawie T-177/00, Koninklijke Philips Electronics NV przeciwko Radzie Unii Europejskiej (¹)

(Dumping — Nieprzyjęcie przez Radę przedstawionego przez Komisję projektu rozporządzenia ustanawiającego ostateczne cło antydumpingowe — Brak zwykłej większości niezbędnej do przyjęcia rozporządzenia — Obowiązek uzasadnienia)

(2005/C 132/42)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie T-177/00, Koninklijke Philips Electronics NV z siedzibą w Eindhoven (Niderlandy), reprezentowanej przez C. Stanbrook, QC, i F. Ragolle, avocat przeciwko Radzie Unii Europejskiej (pełnomocnik: S. Marquardt, wspierany przez G.M. Berrischa, avocat, mającej za przedmiot stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 8 maja 2000 r. odrzucającej projekt rozporządzenia (WE) Rady ustanawiającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych części do kamer telewizyjnych pochodzących z Japonii, Sąd Pierwszej Instancji (czwarta izba w składzie powiększonym) w składzie: H. Legal, Prezes, P. Lindh, P. Mengozzi, I. Wiszniewska-Białecka i V. Vadapalas, sędziowie; sekretarz: H. Jung, wydał w dniu 17 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Stwierdza się nieważność decyzji Rady z dnia 8 maja 2000 r. odrzucającej projekt rozporządzenia (WE) Rady ustanawiającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych części kamer telewizyjnych pochodzących z Japonii, przedstawioną przez Komisję Wspólnot Europejskich w dniu 7 kwietnia 2000 r. [dokument COM (2000) 195 końcowy].
2. Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 273 z 23.9.2000